Զտ՟ր ստփաննոս կ՟թկոս ա՟մ հայոց, և նախնիք ն՟ր ևս ինք, յիշեցէք ի ք՟ս ա՟ծ և ողորմի ասացէք. ա՟ծ ձեզ[1] ողորմի ամէն։ Աղաչեմ յիշեցէք ի ք՟ս զորբասնեալ[2] կրօնաւորքն գ. բ՟ եղբարքն զարգիս և ստփաննոս որ շինեցին ի հալալ վ՟ստակոց իւրեանց զս՟բ փրկիչն։ Յիշատակ յաւիտենական իւր՟նց և ծնօղացն հօրն հոոմշահին և ա՟մ ազ

կա

48. ազգականացն յիշեցէք ի ք՟ս, և ա՟ծ ողորմի ասացէք ամէն։ Այլ և յիշեցէք ի ք՟ս գիշինօղ[3] (≤գըշինող ≤գշինող) ս՟բ[4] եկեղեցեացն զս՟բ յաբուի՟, զս՟բ սարգիսն. ք՟ս ա՟ծ ողորմի նոցա հոգւոյն ամէն։ Ա՟ծ ողորմի տէր մարուգին և[5] իւր ծնողացն որ գհաւատրու վանքն և զ՟սբ գորքն շինե՟ց. և զա՟ծ օրհնեսցէ այն մարդ որ յաղթամարա շատէն և չքկէն (≤* քչկէն ≤* քչիկէն) օգնական եղեր տ՟ր մարուգին[6] ա՟ծ ողորմի նոցա առհասարակ ամէն։ Յիշէք ի ք՟ս զա՟մ բարի մարդիքն թէ յետինք և թէ յետին յառաջինք, որ զս՟բ աջերն զուգեր են և բաղում երախտիք ունին ի վ՟ր աթոռոյս։ Զ՟Ծթ թուականին տ՟ր գագարիայ կ՟թկոսն նորգեաց զխաչկալ ս՟բ խաչին, որոյ ճարտարապետն էր թարվիզու յովաննէս էրէց, և էր յոյժ հմուտ արհես

ին

---

1 Զ. ձեզ-ից յետոյ ամեն ջնջ. նշ. 2 Զ. r տղմ.

3 Զայնաբանօրէն այս ձևն հնարաւոր է, քանի որ, ինչպէս ցոյց են տալիս ձեռագրերը, հնում կ'արտասանէին գըչինող և ոչ բգչինող, ինչպէս զըմա և ոչ բզմա, ևն։ Թուցէ այս երևոյթն ևս բարբառից բարբառ տարբերւում էր։ Մի հարց, որ լրիւ դեռ չի ուսումնասիրուած։

4 Զ. ս՟բ-ից յետոյ եկեղեցւոյն ջնջ. նշ.

5 Զ. տղմ.

6 Պարբերութեանս թարգմանութիւնն է, ըստ մեզ. «Ա՟ծ օրհնէ այն աղթամարցուն, որ շատից քչից օգնել է տ՟ր Մարուգին։